



Criminal Liability of Athletes in the Use of Energy Drugs (Doping) in Iran and Germany

Behrooz Javanmard¹, Sajedah Abdollahi^{2*}

1. Faculty of Law, E-Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. Faculty of Law, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ABSTRACT

Background and Aim: The issue of criminal responsibility in sport is one of the challenges in the field of criminal law. One of the principles of this ethical framework is the issue of physical empowerment of athletes without the use of prescription drugs. The deliberate use of drugs to gain supremacy is far from ethical. With the rise of doping due to the materials nowadays, it has been widely agreed that the use of drugs for healthy competition among athletes is in conflict. Athletes who fail to comply with ethics are subject to disciplinary and criminal sanctions. This article examines the approach of the Iranian and German legal systems as well as preventive measures in the use of prescription drugs. The research method is descriptive-analytical. The method of collection is based on library studies. In this article we will compare the comparative law of doping in German and Iranian sport. According to German penal code, the use of narcotic drugs is referred to high officials and sentenced to imprisonment on a case-by-case basis, but in Iran the disciplinary committee rules are inadequate.

Method: The research method is descriptive-analytical, with a comparative approach. The collection method is based on library studies.

Ethical Considerations: The principles of originality, integrity and honesty have been adhered to throughout the process of writing this paper.

Results: The recognition of energizing drugs and their typology and consumption have been considered throughout human history. Importantly, human doping, like all new sciences, is interesting and fascinating and shows enthusiasm for the use and exploitation of new methods. With criminalization in this field, it seems that by increasing weight, the consumption of energy-enhancing drugs will be reduced and athletes will try to compete healthy in this field. It seems that with criminalization in Iran, we will see a decrease in the use of these drugs.

Conclusion: Sports is one of the basic categories that, at the same time as the appearance of man on earth, due to the needs of human society, physical training has been paid attention to as one of the most important matters and necessary for the survival of human life. Socialization is a part of the evolution of human personality by which a person prefers group values over individual values and replaces them with individual values. Today, in all stages of human societies, sport is a valuable thing and due to the progress of societies and the discovery of new knowledge in the field of energizing drugs, sports and new technology and addressing doping issues and helping to increase the level of knowledge and general awareness of doctors, coaches, athletes and To reduce the demand for drugs, we need strict and serious laws. Considering the availability of powerful drugs and the lack of proper knowledge among the youth and the complications of its use and the lack of prevention in this regard, the number of its users will increase every day.

Keywords: Doping; Criminal Liability; Pharmacology; Energizing Drugs

Corresponding Author: Sajedah Abdollahi; **Email:** sa.abdollahi87@gmail.com

Received: December 16, 2020; **Accepted:** June 02, 2022; **Published Online:** September 17, 2022

Please cite this article as:

Javanmard B, Abdollahi S. Criminal Liability of Athletes in the Use of Energy Drugs (Doping) in Iran and Germany. Medical Law Journal. 2022; 16(57): e41.



انجمن علمی حقوق پزشکی ایران

مجله حقوق پزشکی

دوره شانزدهم، شماره پنجاه و هفتم، ۱۴۰۱

Journal Homepage: <http://ijmedicallaw.ir>

انجمن علمی حقوق پزشکی ایران

مسئولیت کیفری ورزشکاران در استفاده از داروهای نیروزا (دوپینگ) در ایران و آلمان

بهرروز جوانمرد^۱، ساجده عبداللهی^{۲*}

۱. دانشکده حقوق، واحد الکترونیک، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. دانشکده حقوق، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: موضوع مسئولیت کیفری در ورزش یکی از چالش‌های قلمرو حقوق کیفری است. یکی از مصادیق رعایت این چارچوب اخلاقی موضوع توانمندسازی جسمانی ورزشکاران بدون استفاده از داروهای نیروزا می‌باشد. استفاده از این داروها از دیرباز در مسابقات ورزشی مطرح بوده و یک عامل جدی و تهدیدکننده تلقی می‌شود. استفاده عمدی از داروها به منظور کسب برتری، امر غیر اخلاقی است. در این پژوهش تمرکز مطالعه حول محور پاسخ به این پرسش اصلی می‌باشد که اساساً در حقوق ایران و آلمان، ورزشکاران در قبال استفاده از داروهای غیر مجاز و دوپینگ به چه ترتیبی با مسئولیت کیفری رو به رو خواهند شد. با فراگیر شدن دوپینگ به واسطه مواد نیروزا همگان بر این امر اتفاق نظر یافته‌اند که استفاده از این گونه داروها در تعارض با رقابت سالم ورزشکاران است. ورزشکارانی که ضوابط اخلاقی را رعایت نکنند، با ضمانت اجرایی انضباطی و کیفری مواجه می‌شوند. در این مقاله رویکرد نظام حقوقی ایران و آلمان و همچنین تدابیر پیشگیرانه در استفاده داروهای نیروزا مورد بررسی قرار می‌گیرد. مطابق با قانون کیفری آلمان، دادگاه‌ها و دفاتر دادستانی عمومی می‌توانند داده‌های فردی را از صورتجلسه‌های جنایی به آژانس ملی مبارزه با دوپینگ منتقل کند و قوانین سخت‌گیرانه علیه ورزشکاران و مربیان اعمال می‌شود. در ایران مسائل دوپینگ وارد حقوق کیفری نشده و کمبود ضمانت اجرای کیفری در این زمینه محسوس است. سازمان تربیت بدنی به عنوان نهاد مستقل به تخلفات رسیدگی می‌کند و به عنوان زیربنای تأسیس کمیته‌های انضباطی شناخته می‌شود.

روش: روش تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی، با رویکردی تطبیقی است. شیوه گردآوری مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای است.

ملاحظات اخلاقی: در تمام مراحل نگارش پژوهش حاضر، ضمن رعایت اصالت متون، صداقت و امانتداری رعایت شده است.

یافته‌ها: شناخت داروهای نیروزا و گونه‌شناسی و مصرف آن در طول تاریخ بشر مورد توجه قرار گرفته است. دوپینگ دستاورد مهم مانند تمام علوم جدید بشر جالب و جذاب است و برای یادگیری و بهره‌گیری از روش‌های جدید اشتیاق نشان می‌دهد. با جرم‌انگاری در این حوزه به نظر می‌رسد با افزایش مجازات، کاهش استعمال داروهای نیروزا صورت گرفته است و ورزشکاران بیشتری برای رقابت سالم در این عرصه تلاش می‌کنند. به نظر می‌رسد با جرم‌انگاری در ایران شاهد کاهش استعمال این داروها باشیم.

نتیجه‌گیری: ورزش یکی از مقوله‌های ابتدایی است که همزمان با پیدایش انسان در روی زمین، با توجه به نیازهای زندگی جوامع بشری را واداشته که به تربیت بدنی ورزش، به عنوان یکی از مهم‌ترین امور و لازمه بقای حیات انسان می‌باشد، توجه شده است. اجتماعی شدن بخشی از تکامل شخصیت انسان است که به موجب آن شخص ارزش‌های گروهی را بر ارزش‌های فردی ترجیح و آن را جایگزین ارزش‌های فرد می‌نماید. امروزه در تمام مراحل جوامع انسانی، ورزش امری با ارزش است و با توجه به پیشرفت جوامع و کشف دانش‌های جدید در زمینه داروهای نیروزا، ورزش و تکنولوژی نوین و پرداخت به مسائل دوپینگ و کمک به افزایش سطح دانش و آگاهی عمومی پزشکان، مربیان، ورزشکاران و کم‌کردن تقاضا برای مصرف داروها، به قوانین دقیق و جدی نیازمندیم. با توجه به در دسترس بودن داروهای نیروزا و فقدان آگاهی صحیح در بین جوانان و عوارض مصرف آن و پیشگیری نکردن در این زمینه هر روز بر تعداد مصرف‌کنندگان آن افزوده خواهد شد.

واژگان کلیدی: دوپینگ؛ مسئولیت کیفری؛ علم داروشناسی؛ داروهای نیروزا

نویسنده مسئول: ساجده عبداللهی؛ پست الکترونیک: sa.abdollahi87@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۹/۲۶؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۱۲؛ تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۰۶/۲۶

خواهشمند است این مقاله به روش زیر مورد استناد قرار گیرد:

Javanmard B, Abdollahi S. Criminal Liability of Athletes in the Use of Energy Drugs (Doping) in Iran and Germany. Medical Law Journal. 2022; 16(57): e41.

مقدمه

قانونگذاران کوشیده‌اند روند رو به رشد پژوهش در زمینه مسائل اخلاقی دوپینگ در ورزش، در مواجهه با گسترش بی‌رویه استفاده از مواد نیروزا، به اثبات برسانند که چرا دوپینگ در ورزش به عنوان اقدامی به طور ذاتی غیر اخلاقی باید محکوم شود. اغلب استدلال می‌شود که دوپینگ به لحاظ اینکه اقدامی مکارانه و موجد امتیازات غیر منصفانه است، باید ممنوع شود. داروهای غیر مجاز یک عامل جدی تهدید کننده در رقابت تلقی می‌شود. استفاده عمدی و غیر مشروع از داروهای نیروزا به منظور کسب برتری دور از اخلاق ورزشی و جوانمردی است. در قوانین ملی و بین‌المللی تحریم‌هایی برای ورزشکاران که اقدام به نقض ضد دوپینگ می‌کنند، اعمال می‌شود. غیر قانونی اعلام کردن دوپینگ، گام مهمی در جامعه بین‌المللی بوده است. سیطره داروهای نیروزا به گونه‌ای اسفبار گسترش یافته است و قوانین جدید و جدی برای مصرف‌کنندگان و یا تولیدکنندگان محصولات تعلق گرفته است.

روش

این تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی انجام شده و شیوه گردآوری مطالب مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای و با مراجعه به کتب و مقالات صورت گرفته است.

یافته‌ها

شناخت داروهای نیروزا و گونه‌شناسی و مصرف آن در طول تاریخ بشر مورد توجه قرار گرفته است. دوپینگ دستاورد مهم مانند تمام علوم جدید بشر جالب و جذاب است و برای یادگیری و بهره‌گیری از روش‌های جدید اشتیاق نشان می‌دهد. با جرم‌نگاری در این حوزه به نظر می‌رسد با افزایش مجازات، کاهش استعمال داروهای نیروزا صورت گرفته است و ورزشکاران بیشتری برای رقابت سالم در این عرصه تلاش می‌کنند. به نظر می‌رسد با جرم‌نگاری در ایران شاهد کاهش استعمال این داروها باشیم.

بحث

زورافزایی یا دوپینگ استفاده ورزشکار از مواد نیروزای غیر مجاز یا روش‌هایی است که به قصد افزایش کارایی بدن در ورزش انجام می‌شود. مصرف داروهای غیر مجاز به فعالیت شایع در بین ورزشکاران تبدیل شده است. از این رو در قوانین ملی و بین‌المللی تحریم‌هایی برای ورزشکارانی که اقدام به نقض قوانین ضد دوپینگ می‌کنند، اعمال می‌شود. غیر قانونی اعلام کردن دوپینگ گام مهمی در جامعه بین‌المللی بود. سیطره داروهای نیروزا به گونه‌ای اسفبار گسترش یافته است. علیرغم تلاش ستادهای مختلف مبارزه با دوپینگ هنوز موفقیت در کاهش مصرف این مواد حاصل نشده است. از سال‌های ۱۸۹۰ به بعد در بروتاین (فرانسه) استفاده از داروهای نیروزا مورد آزمایش قرار گرفت این روند ادامه پیدا کرد تا در سال ۱۹۶۵ در فرانسه قانونی به تصویب رسید و استعمال داروهای نیروزا را ممنوع اعلام کرد. این قانون جریمه‌هایی برای مصرف‌کنندگان و یا تولیدکنندگان این محصولات تعلق می‌گرفت. با فراگیر شدن فساد اخلاقی به واسطه داروها آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ (WADA) مسئول توسعه و یکسان‌سازی قوانین ضد دوپینگ در سراسر جهان شد. هدف قوانین به نبرد استفاده از مواد دوپینگ و کمک به ورزش تا از سلامت ورزشکاران محافظت کند و عدالت و فرصت‌های برابر در رقابت‌های ورزشی را تضمین کند. شناخت داروهای نیروزا و گسترش آن در جامعه ورزشی و با توجه به اهمیت سلامت روحی و جسمی ورزشکاران در صحنه بازی احتیاج جامعه به قوانین جدی و سخت‌گیرانه احساس می‌شود که با راهکارهای جدید در قانون برای از بین بردن معضل در میان ورزشکاران و اصلاح افرادی که دست به استفاده داروهای نیروزا می‌زنند برخورد شایسته انجام می‌شود. با جرم‌نگاری مانند سایر کشورهایی که در عرصه ورزش چهره شناخته‌شده‌ای دارند مجازاتی سنگین در نظر گرفته شود تا از خطرات آن جلوگیری کنند. هر تحقیق با یک مسأله و مشکل شروع می‌شود، در اینجا ضعف قانونی در مصرف داروهای نیروزا و عدم نظارت صحیح بر ورزشکاران و مربیان، کادر

داده‌ایم و نهایتاً برای اینکه روشن شود وضعیت این موضوع از منظر تطبیقی به چه ترتیبی است، میان حقوق ایران و آلمان مقایسه و تطبیق صورت گرفته است و فارغ از این دو نظام حقوقی به اسناد بین‌المللی نیز نگاهی افکنده شده است که جوانب بحث به صورت جامع و مانع مورد مذاقه قرار گیرد و در انتها با نتیجه‌گیری و پیشنهادات مورد بررسی قرار داده‌ایم.

۱. تعریف داروهای نیروزا در ورزش: مصرف داروهای نیروزا در طول تاریخ بشر شناخته شده است دارو ماده شیمیایی است که در تعامل با اهداف زیست‌شناختی می‌تواند سیستم بیوشیمیایی بدن را دچار تغییر کند. تعاملات داروها با بافت‌های بدن به طرق مختلف انجام می‌شود (۱). دوپینگ از واژه‌های هلندی به معنی آیین غسل تعمید مسیحی گرفته شده است. دوپینگ در ورزش به دو هزار سال قبل از میلاد برمی‌گردد، جایی که هومر در نوشته‌های خود به مصرف قارچ‌های غنی از پروتئین توسط گروهی از ورزشکاران یونان اشاره نموده است (۲). مصرف آگاهانه ماده ممنوعه یا شیوه‌های ممنوعه‌ای که برای سلامتی ورزشکاران زیان‌آور و خاصیت افزایش دهندگی عملکرد داشته باشد. جدیدترین تعریف از دوپینگ است که در نظام‌نامه ضد دوپینگ المپیک آمده است (۱). دامنه مصرف عناصر شیمیایی پیچیده در ورزش دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ به ظهور صنعت جدید داروسازی برمی‌گردد. داروهای شیمیایی جایگزین داروهای گیاهی شد و داروهای ممنوعه در دو دسته: ۱- داروهای نیروزای طبیعی؛ ۲- داروهای نیروزای صنعتی، تقسیم‌بندی شده است.

۱-۱. داروهای نیروزای طبیعی: مواد یا پدیده‌هایی که به طور طبیعی عملکرد یک ورزشکار را افزایش می‌دهند می‌تواند یک ماده یا درمان فیزیکی، مکانیکی تغذیه‌ای و روانی یا دارویی باشد که متغیرهای فیزیولوژیکی وابسته به عملکرد فعالیت ورزشی را مستقیماً گسترش می‌دهد. انواع مختلفی از داروهای نیروزای طبیعی وجود دارند که درست یا غلط، برخی از ورزشکاران بدون توجه به عواقب زیان‌آورشان آن‌ها را مصرف می‌کنند. داروهایی که به طور طبیعی و از عصاره گیاهان به دست می‌آیند، در لیست محرک‌ها می‌باشد. این مواد ممنوعه

پزشکی و خطرات آن بررسی می‌شود. بنابراین پرسش اصلی ما در این پژوهش حول این محور خواهد بود که اساساً رویکرد نظام حقوقی ایران و آلمان در خصوص داروهای نیروزا توسط ورزشکاران و مسئولیت ناشی از استفاده از این داروها چه تشابه و تفاوت‌هایی با همدیگر دارد و این رویکردها چقدر در کاهش این رفتار مؤثر واقع شده است. مهم‌ترین وجه تشابه قوانین ایران و آلمان داده‌های هر فردی به هیأت ارزشیابی و سیستم کنترل دوپینگ می‌باشد. در قوانین آلمان به نظر می‌رسد با افزایش مجازات کاهش استعمال در این عرصه صورت گرفته است با جرم‌انگاری در ایران شاهد کاهش استعمال باشیم. با توجه به اطلاعاتی که در زمینه تدابیر پیشگیرانه برای جلوگیری از استفاده داروهای نیروزا در ایران این طور به نظر می‌رسد با گرفتن چک و سفته به عنوان تضمین را گنجانده است.

دوپینگ از سال‌های دور مورد توجه نویسندگان قرار گرفته است ابوالفضل فراهانی (۱۳۹۵ ش.) در کتاب حقوق ورزشی به شرح کلیاتی پیرامون حقوق ورزشی مسئولیت‌ها در عملیات ورزشی می‌پردازد. مقاله مرتضی زنگنه، عادل ساریخانی و مسعود زنگنه (۱۳۹۴ ش.) فصلنامه حقوق پزشکی به بررسی مسئولیت کیفری ناشی از تجویز داروهای غیر مجاز در ورزش با نگاهی به قوانین ایران و فقه امامیه پرداخته است. همچنین در همین راستا می‌توان به مقاله مرتضی زنگنه و مصطفی پیرعلی (۱۳۹۹ ش.) ذیل عنوان دوپینگ در حقوق ورزشی ایران در کنفرانس ملی تازه‌های علوم ورزشی و سلامت و همین‌طور فرزین حلب‌چی (۱۳۸۶ ش.) ذیل عنوان دوپینگ در نشریه حکیم اشاره کرد. در تحقیق پیش رو به مسائل مرتبط با داروهای نیروزا پرداخته‌ایم، به این ترتیب ساماندهی پژوهش به این ترتیب است که جهت شناخت و معرفت لازم نسبت به مفاهیم ارائه‌شده، در قسمت نخست به تبیین مفهومی داروهای نیروزا پرداخته شده است پس از ذکر این مقدمه مفهومی برای اینکه روشن شود اساساً این جرم از چه ارکانی تشکیل شده است و چه شرایطی بر وقوع آن حاکم است، مسأله این ارکان را در حقوق ایران و آلمان مورد بررسی قرار

عبارتند از: الکل، کافئین، کوکائین، ماری جوانا می‌باشد و هر کدام بر بدن تأثیرات متفاوتی می‌گذارد (۱).

۱-۲. داروهای نیروزای صنعتی: در طول قرون متمادی شرکت‌های داروسازی و گیاه‌شناسان تلاش کردند تا از طریق سنتز شیمیایی داروهایی جدید به بازار عرضه کنند. تحولات اخیر در حوزه علم ژنتیک احتمالاً یکی از عوامل اساسی در تولید داروهای جدید بوده است (۱)، از جمله داروهای صنعتی می‌توان به آگونیسست‌های بتا، داروهای مخدر (نارکوتیک‌ها)، استروئیدهای آنابولیک آندروژنیک، مدر (ادرارآورها)، هورمون رشد انسان و عامل رشد آور انسولین، اریتروپویتین، سایر هورمون‌های پپتیدی، بی‌حس‌کننده‌های موضعی، گلوکوکورتیکواستروئیدها، داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی، شل‌کننده‌های عضله، داروهای ضد اسهال، مکمل غذایی، ترکیبات مربوط به سرماخوردگی و سرفه می‌باشد (۱). باید به خاطر داشته باشید که کلیه داروها نیز دارای یکسری اثرات زیان‌آور بر بدن دارد. هر کدام از داروهای معرفی شده در شرایط خاص می‌تواند کاربرد متفاوتی داشته باشد و ترکیب آن‌ها با هم نتایج متفاوتی خواهد داشت. کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) به دسته‌بندی این داروها پرداخته است و کاربرد آن در ورزش و تأثیرات مضر آن را بیان کرده است. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ (WADA) همواره به دنبال شناسایی ترکیبات مضر و ایضاً ترکیباتی که سلامت مسابقات و رقابت‌ها را به خطر می‌اندازند، بوده است.

ورزشکاران در مقابل درد، احساس خستگی و همچنین برانگیختن انگیزه و حالت تهاجمی از آمفتامین‌ها، تستوسترون، کورتیکوئیدها و داروهای مخدر مانند کوکائین و مشتقات استفاده می‌کنند و نقش مهمی ایفا می‌کنند. یکی از نتایج شوم دوپینگ، کاهش مدت زمانی است که در طی آن فرآیند سازگاری سلولی باید انجام شود (۳).

۲. ارکان جرم‌انگاری دوپینگ و نظام پاسخ‌دهی به آن در ایران و آلمان: در این بخش به مسئولیت کیفری و مجازات استفاده از دوپینگ و عناصر تشکیل‌دهنده جرم، در ایران و آلمان می‌پردازیم. در بخش اول عناصر تشکیل‌دهنده جرم؛ بخش

دوم عنصر قانونی؛ بخش سوم عنصر مادی؛ بخش چهارم عنصر معنوی جرم؛ در بخش پنجم به قانون آلمان می‌پردازیم.

۱-۲. عناصر تشکیل‌دهنده جرم: تعریف دقیق‌تری که می‌توان از مسئولیت کیفری ارائه نمود، الزام مجرم به تحمل مجازات جرم ارتكابی است. بنابراین برای میزان مسئولیت، ابتدا عناصر تشکیل‌دهنده جرم و ارکان آن را شناسایی می‌کنیم. در کنار عناصر تشکیل‌دهنده خاص هر یک از جرائم که بر حسب نوع جرم تغییر می‌کند (عناصر اختصاصی)، جرائم به طور کلی دارای عناصر تشکیل‌دهنده مشترکی (عناصر عمومی) هستند. در واقع به لحاظ حقوقی برای آنکه فعل انسانی، جرم به شمار آید، باید نخست قانونگذار این فعل را جرم شناخته و کیفری برای آن مقرر کرده باشد؛ دوم، عمل یا ترک عمل مشخص به منصف ظهور و بروز یا کمینه فعالیت برساند. سوم با علم و اختیار ارتکاب یافته باشد (۴).

۱-۲-۱. عنصر قانونی: فعل یا ترک فعل انسانی، هر اندازه زشت و نکوهیده و برای نظام اجتماعی زیان‌بخش باشد تا زمانی که حکمی بر آن وارد نشده و یا در قانون پیش‌بینی نشده باشد، قابل مجازات نیست. به بیان دیگر مادام که قانونگذار فعل یا ترک فعلی را جرم نشناسد و کیفری برای آن تعیین نکند افعال مباح است. بنابراین تحقق جرم و صدور حکم مجازات منوط به نص صریح قانون است با این همه تعیین قانونی جرم شرط کافی برای مجازات نیست (۵). در ماده ۲ قانون مجازات اسلامی به صراحت بیان شده است که تنها قانون است که می‌تواند عملی را جرم بشناسد و هیچ منبع دیگر یا شخصیتی نمی‌تواند به عملی که قانون آن را جرم ندانسته وصف مجرمانه بدهد (۶). رکن قانونی جرم، یعنی شناختن یک عمل معین به عنوان یکی از جرائم در قانون جزا که لازمه اعمال مجازات‌های مقرر در قانون به محرز شدن مسئولیت کیفری است. در صورتی شخص مقصر و مسئول شناخته می‌شود که عمل وی خلاف مقررات قانونی بوده باشد. برای نمونه در قانون ورزش تکواندو ضربه از پشت سر به حریف غیر قانونی بوده و اگر ورزشکاری این اعمال غیر قانونی را اجرا کند و باعث مصدومیت ورزشکار دیگر شود، رکن قانونی تحقیق یافته و ضارب مسئول شناخته می‌شود (۷).

۱-۱-۲. قوانین عام: قانون به معنای قواعد و مقرراتی است که روابط افراد (حقیقی و حقوقی) جامعه را تنظیم می‌کند و دارای ضمانت اجرای نیز می‌باشد. تربیت بدنی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است، این تصریح در اولین فصل قانون اساسی و در صدر اصول کلی مشهود می‌باشد. از تربیت یا ورزش به صراحت یاد شده و این نشانه جایگاه بسیار مهم ورزش در میان اساسی‌ترین نهادهای کشور است از دیدگاه قانون اساسی، ورزش یک نهاد فرهنگی برای نیل به هدف تربیت انسان مورد نظر نظام است و نه یک نهاد مادی و مجموعه‌ای از حرکات بدنی و به عنوان وسیله‌ای حیاتی و بنیادین با آموزش عالی، از نظر اهمیت در یک سطح قرار داده نشده و به همین دلیل تکلیف دولت در باب آموزش عالی صرفاً تسهیل و تعمیم است، ولی رایگان برای همه و در تمام سطوح نخواهد بود. چنین نگرشی به ورزش در قانون اساسی از موجبات مباهی بودن همه کسانی است که به نحوی در اداره امور نهاد حیاتی به خدمت اشتغال دارند (۲).

قانون اساسی به عنوان مهم‌ترین منبع حقوق جزا به تدوین اصول کلی حاکم بر کشور می‌پردازد و از جمله خط مشی قوانین جزایی را تعیین می‌کند. قانون مجازات به مسائل عام حقوق جزا می‌پردازد و جرم را تعریف، مجازات‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی را مشخص می‌کند و کیفیات تخفیف‌دهنده یا تشدید کننده مجازات را معین می‌کند (۸).

در تحقیقات مختلفی میزان شیوع دوپینگ و نوع مواد دوپینگی در کشورها و رشته‌های مختلف ورزشی ارزیابی شده است، ضمن آنکه بهترین راه مبارزه با مصرف داروهای نیروزا را بهبود آموزشی در این زمینه عنوان می‌کنند. مسئولان ورزشی کشور و ستاد مبارزه با دوپینگ با ارائه برنامه‌های پیشگیری کننده و آگاهی ورزشکاران از تأثیر جانبی و منفی آن به حداقل برسانند. طبق قوانین عام حقوق جزا، اشاره‌ای به استعمال مواد نیروزا نشده و جرم‌انگاری نگردیده و طبق ماده ۱۵۸ قانون مجازات اصلاحی فقط به عملیات اشاره شده است (۹). از منظر حقوق جزا واکنش کشورهای مختلف به دوپینگ متفاوت است. برخی از کشورها چنین اقداماتی را جرم تلقی

کرده و واکنش‌های قانونی و انضباطی شدیدی علیه مرتکب اعمال می‌کنند، در حالی که کشورهای مانند ایران صرفاً به ضمانت اجرای انضباطی بسنده کرده‌اند. البته پس از الحاق ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ در سال ۱۳۸۸/۸/۱۳ مقررات سخت‌گیرانه‌تری در مورد ورزشکاران دوپینگی اعمال می‌شود، زیرا در فصل دهم کنوانسیون مذکور در خصوص محرومیت‌های فردی ورزشکار مصرف‌کننده دوپینگ آمده است. در صورت احراز تخلف از قوانین مبارزه با دوپینگ، بر اساس تصمیم هیأت دادرسی آن مسابقه، تمامی آن نتایج و پیامدهای به دست آمده توسط ورزشکاران خاطی در آن مسابقه باطل شده و مدال‌ها، امتیازها و جوایز حاصل از آن پس گرفته می‌شود، در خصوص مدت محرومیت ورزشکار از شرکت در مسابقات به اختلاف ذاتی ورزش‌ها توجه می‌شود. بنابراین در حال حاضر قانون حاکم بر عمل غیر قانونی دوپینگ در ایران مقررات کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ است مضاف بر اینکه مقررات آیین‌نامه انضباطی هر یک از رشته‌های ورزشی نیز بر آن به عنوان نوعی تخلف انضباطی اعمال می‌شود (۱۰).

۱-۱-۲. قوانین خاص: آیین‌نامه انضباطی مسابقات ورزشی مصوب سازمان تربیت بدنی در تاریخ ۱۳۷۴/۲/۱۸ تصویب شد. از اهداف و وظایف این کمیته از جمله حفظ و صیانت از اخلاق اسلامی ورزشی و کوشش در جهت رسیدن به ارزش‌ها و کرامات والای انسانی در سطح جامعه ورزشی کشور، دور نگه داشتن محیط‌های سالم ورزشی از هرگونه ناهنجاری، انتخاب مراجع ناظر بر اجرای صحیح قوانین و مقررات و ضوابط انضباطی، رسیدگی به تخلفات ناشی از استفاده از داروهای نیروزا، پیشگیری از حقوق جامعه ورزشی و افراد می‌باشد. هر یک از موارد در کمیته مختص خود رسیدگی می‌شود. هر کمیته دارای یک مسئول است (۲).

در ماده ۳ مراحل رسیدگی به تخلفات به ترتیب ذیل است:

- ۱- شورای عالی انضباطی سازمان تربیت بدنی؛ ۲- کمیته انضباطی فدراسیون؛ ۳- کمیته انضباطی استان‌ها؛ ۴- کمیته انضباطی شهرستان‌ها.

اختیارات کمیته انضباطی شهرستان، محرومیت از ۴ تا ۱۰ مسابقه، جریمه نقدی تا مبلغ ۵ میلیون ریال، محرومیت از مسابقات حداکثر به مدت ۶ ماه، پیشنهاد محرومیت از مسابقات بیش از شش ماه به کمیته انضباطی فدراسیون، پیشنهاد ابطال کارت مربیگری، داوری و یا معلق نمودن از سمت رسمی به کمیته انضباطی، پیشنهاد لغو و بخشودگی آراء صادره توسط کمیته استان به واحد مافوق می‌باشد ماده یازدهم اختیارات کمیته انضباطی فدراسیون دارابودن کلیه اختیارات کمیته انضباطی استان، محرومیت از ۵ تا ۱۵ مسابقه، جریمه نقدی تا مبلغ حداکثر ده میلیون ریال، محرومیت از مسابقات به مدت ۶ ماه، پیشنهاد ابطال کارت داوری و مربیگری به شورای عالی انضباطی، پیشنهاد تنزل درجات داوری و مربیگری در سطح بین‌المللی به فدراسیون جهانی، پیشنهاد محرومیت از مسابقات بیش از یکسال به شورای عالی انضباطی سازمان، اتخاذ تصمیم در مورد استفاده کنندگان از داروهای نیروزا، حل و فصل مشکلات نقل و انتقال بازیکنان در سطح کشور، بررسی خرید و فروش امتیاز تیم‌ها در سطح کشور، بخشیدن محرومیت‌های صادره از کمیته انضباطی استان و شهرستان می‌باشد در تبصره این ماده بیان شده است در کلیه موارد کمیته‌های انضباطی استان، شهرستان، فدراسیون، فرد یا افراد محکوم می‌توانند طی یک هفته پس از ابلاغ اداری نسبت به رأی صادره اعتراض و خواستار تجدیدنظر از مرجع بالاتر شوند. در ماده دوازدهم این آیین‌نامه به بررسی اختیارات شورای عالی انضباطی سازمان تربیت بدنی اشاره شد: دارابودن کلیه اختیارات کمیته‌های انضباطی که در موارد بالا ذکر شد، بررسی صدور یا لغو محرومیت‌های رسیده از فدراسیون ورزشی بیش از یکسال، جریمه نقدی بیش از ده میلیون ریال، بررسی اعتراضات در زمینه صدور یا لغو محرومیت‌های مختلف در کلیه رشته‌ها به هر میزان که تشخیص بدهد، بررسی و صدور رأی در خصوص پیشنهاد و ابطال کارت داوری و مربیگری می‌باشد (۲). قوانین و مقررات در هر زمینه‌ای وظیفه تعیین حدود، اختیارات، حوزه و چارچوب کار و فعالیت را به عهده دارند. قوانین مترقی، پیشرفته، واضح و آشکار نقش به‌سزایی در کنترل تخلفات و

کمیته‌های انضباطی شهرستان نسبت به مسابقاتی که در داخل شهرستان و بین نفرات و تیم‌های داخلی شهرستان انجام می‌شود اعمال نظارت و رسیدگی می‌نماید. کمیته انضباطی استان نسبت به مسابقاتی که در داخل استان و بین نفرات و تیم‌های داخلی استان انجام می‌شود اعمال نظارت و رسیدگی می‌نماید. کمیته انضباطی فدراسیون نسبت به مسابقات بین‌المللی یا مسابقات لیگ سراسری باشگاهی و منطقه‌ای اعمال نظارت و رسیدگی می‌نماید. اعمال مجازات‌های کتبی و محرومیت موقت تا یکسال و تنزیل احکام در سطح ملی به عهده کمیته انضباطی فدراسیون و بیش از آن با رأی شورای عالی انضباطی صورت خواهند گرفت. کمیته انضباطی (فدراسیون، استان، شهرستان) می‌تواند در صورت نیاز به مجازات حقوقی و کیفری پس از اعمال محرومیت مراتب را به مراجع قضایی مربوطه منعکس نمایند. کمیته انضباطی موظف است در صورت دریافت گزارش ناظر، داور، سرپرست مسابقات حداکثر ظرف ۷ روز اداری تشکیل جلسه داده و به موضوع رسیدگی نماید. عدم وجود گزارش نمی‌تواند رافع مسئولیت کمیته انضباطی باشد. حضور نمایندگان سازمان یا ادارات کل در جلسات کمیته انضباطی الزامی بوده و تشکیل جلسه بدون دعوت رسمی فاقد وجهت و رسمیت است این موارد در ماده ۸ این آیین‌نامه بیان شده است. در ماده نهم به اختیارات کمیته انضباطی شهرستان اشاره شده است. تذکر شفاهی، کتبی با درج در پرونده، توبیخ کتبی، محرومیت از مسابقات به مدت ۱ تا ۳ جلسه، اخذ جریمه نقدی تا مبلغ یک میلیون ریال، محرومیت از مسابقات حداکثر به مدت ۳ ماه، پیشنهاد محرومیت بیش از سه ماه به کمیته انضباطی مافوق، پیشنهاد تنزیل درجات داوری، مربیگری به کمیته انضباطی استان، حل و فصل مشکلات نقل و انتقال بازیکنان، بررسی و تصمیم‌گیری و فروش امتیازات تیمی، لغو بخشودگی احکام تنبیهی، ابطال یا کسر نمودن امتیازات، آرای صادره از سوی کمیته انضباطی شهرستان پس از تأیید رییس اداره تربیت بدنی شهرستان و رئیس هیئت ورزشی مربوطه ابلاغ و اجرا خواهد شد. در ماده دهم اختیارات کمیته انضباطی استان به ترتیب ذیل می‌باشد: دارابودن کلیه

پیشگیری از انحرافات دارند و در برقراری انضباط حرف اول را می‌زنند. قوانین باید به دنبال اهداف و آرمان‌های تیم، باشگاه یا فدراسیون حرکت کنند. قوانین باید دقیق، روشن و صریح تدوین شده باشند. قوانین باید قابل درک و عینی باشد تا به آسانی اجرا شوند. این قوانین باید به ورزشکاران آموزش داده شود و همیشه در معرض توجه آن‌ها باشد. قوانین باید پیامدهای منطقی را برای مختلفان پیش‌بینی کنند (۷).

۲-۲. عنصر مادی: در متن ماده ۲ قانون مجازات اسلامی از فعل یا ترک فعل نام برده شده است و منظور آن است که باید از سوی انسان به طور مستقیم یا غیر مستقیم عملی صورت پذیرد تا بتوان آن را جرم به حساب آورد، زیرا مجرد قصد ارتکاب جرم، جرم نیست و اگر سیاست جنایی کشوری، به صرف قصد ارتکاب جرم، اشخاص را مجرم بداند موجب این خواهد شد که در اعماق وجدان اشخاص تجسس غیر قابل اغماض به عمل آورند و غالباً اشخاص بدون اینکه برای جامعه خطرناک باشند مجازات شوند و این همان تفتیش عقاید است که به موجب اصل ۲۳ قانون اساسی ممنوع اعلام شده است. منظور از فعل، عملی است که تجلی اراده انسان بوده و در عالم خارج متضمن آثاری است و به نحوی حس است مانند ضرب، جرح، پشت پازدن، استفاده از داروی نیروزا می‌باشد. ترک فعل عبارت است خودداری از انجام کاری که مقنن انجام آن را امر کرده است. به عنوان مثال مربی موظف به مراقبت از ورزشکار مبتدی را دارد (۶). گاهی مواقع نیز داشتن یا نداشتن چیزی مانند استفاده از ابزار ورزشی غیر مجاز جرم محسوب می‌شود و موجب مجازات فرد خاطی می‌شود. عنصر مادی دوپینگ هرگونه رفتار به صورت فعل مثبت مادی به صورت تزریق، خوردن، تدخین، استنشاق یا جذب بدن به هر طریق مانند شیاف‌های روده‌ای، مهبلی، قطره‌های گوش، استفاده موضعی می‌باشد عموماً شعاع پراکندگی دارو در بدن بسیار وسیع می‌باشد و برای اثرگذاری دارو در بدن، بایستی دارو از طریق عبور از بافت‌ها، سلول‌ها به اندام‌های مورد نظر برسد.

۲-۳. عنصر معنوی: علاوه بر تحقق رکن مادی در وقوع جرم، باید رکن معنوی نیز وجود داشته باشد. به این معنا که فرد

خاطی از نظر روانی برای ارتکاب عمل دارای قصد و اراده و همچنین سوءنیت بوده باشد تا طبق قانون مستوجب مسئولیت کیفری شناخته شود. رکن معنوی ممکن است در دو نوع جرائم اتفاق بیفتد نوع اول جرائم عمدی که به جرمی گفته می‌شود که با قصد و اراده مجرمانه، یعنی با تمایل و خواستن انجام عملی که قانون آن را منع کرده است، به مرحله اجرا گذاشته می‌شوند، مانند بازیکن فوتبال که به طور عمد و به قصد مصدوم‌ساختن حریف به پای او ضربه می‌زند و سبب شکستگی پای او می‌گردد. در این صورت رکن معنوی جرم تحقق یافته است. نوع دوم جرائم غیر عمدی که به جرمی گفته می‌شود که بدون قصد مجرمانه و در اثر بی‌احتیاطی، بی‌مبالاتی، عدم مهارت و عدم رعایت مقررات به وقوع می‌پیوندد. برای نمونه وقتی که تکواندوکاری هنگام تمرین و موقع نمایش دادن ضربه پا در اثر بی‌دقتی نمی‌تواند پای خود را در برخورد با صورت حریف تمرینی کنترل کند و این ضربه موجب شکستگی در صورت او می‌گردد؛ در اینجا ضارب چون قصد زدن ضربه به صورت حریف را نداشته، پس مرتکب جرم غیر عمد و یا شبه‌عمد شده است. خطای محض نیز هنگامی اتفاق می‌افتد که ضارب به هیچ عنوان اراده و قصد مجرمانه نداشته و عملی به صورت تصادفی به وقوع می‌پیوندد. برای نمونه، هنگامی که توپ ورزشکاری در والیبال هنگام زدن سرویس و یا آبشار با صورت بازیکن تیم مقابل برخورد کرده و او را مضروب کند، در این صورت ضربه خطای محض محسوب شده و طبق قانون مربوط به آن، قابل پیگرد است (۷).

۳. قوانین آلمان: در آلمان برای مبارزه با دوپینگ قانونی وجود دارد تحت عنوان حکم مبارزه با دوپینگ که در ۱۰ دسامبر ۲۰۱۵ در روزنامه فدرال لاو به تصویب رسید و دارای ۱۲ بخش می‌باشد. در بخش اول هدف حکم را این‌گونه بیان می‌کند: به نبرد استفاده از مواد دوپینگ و روش‌های دوپینگ در ورزش کمک می‌کند تا از سلامت ورزشکاران محافظت کند، عدالت و فرصت‌های برابر در رقابت‌های ورزشی را تضمین کند. از این طریق از انسجام ورزش محافظت کند؛ در بخش دوم به نگهداری غیر قانونی مواد دوپینگ، کاربرد غیر قانونی

روش‌های دوپینگ، از جمله ساخت، قاچاق، فروش، توزیع یا به گونه‌ای دیگر جایگذاری در بازار بدون قاچاق ماده دوپینگ که از مواد فهرست‌شده در ضمیمه ۱ کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش، ۱۹ اکتبر ۲۰۱۲ است. در نوع اعلام شده از سوی وزارت فدرال کشور، در بخش ۲ روزنامه فدرال (کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ) به منظور دوپینگ انسان ممنوع خواهد بود. اجرا یا اعمال ماده دوپینگ که از مواد فهرست‌شده در ضمیمه ۱ کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ است. روش دوپینگ که در ضمیمه ۱ کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ برای اهداف دوپینگ در ورزش است، ممنوع خواهد بود. خرید، مالکیت یا انتقال به قلمرویی با مقادیر قابل ملاحظه‌ای از ماده دوپینگ که از مواد فهرست‌شده در ضمیمه این حکم برای اهداف دوپینگ در ورزش است ممنوع خواهد بود؛ در بخش سوم به کارگیری یکی از روش‌های دوپینگ توسط خود فرد بدون عذر پزشکی و با هدف کسب امتیاز در رقابت‌های ورزشی ممنوع است. در شروط کیفری همراه با سند قانونی به ساخت، قاچاق، فروش، عرضه به گونه‌ای جایگذاری در بازار یا تجویز یک ماده دوپینگ بپردازد یا بخرد یا در اختیار داشته باشد یا جا به جا کند و ماده دوپینگ یا روش‌های دوپینگ را توزیع و یا بر شخص اعمال کند، محکوم به ۳ سال حبس یا جریمه خواهد بود. اگر شخصی ماده دوپینگ را بخرد یا با خود حمل کند محکوم به ۲ سال حبس یا جریمه خواهد شد. طبق این حکم اگر سلامت شمار زیادی از افراد را به خطر اندازد و یا فرد دیگری را در معرض خطر مرگ یا خطر جراحات جدی بر بدن وی سازد و یا سود مالی قابل ملاحظه‌ای را برای خود یا شخص دیگری خارج از منافع شخصی جلب کند و یا ماده دوپینگ را به فرد دیگری زیر سن ۱۸ سال بفروشد یا توزیع کند و یا آن را برای فردی تجویز کند و یا ماده دوپینگ و یا یکی از روش‌های دوپینگ را بر شخصی به کار گیرد و یا حکمی به لحاظ اقتصادی دهد یا به عنوان عضوی از یک گروه به این اعمال تن دهد به یک تا ۱۰ سال حبس محکوم خواهد شد و در موارد کمتر جدی تحت پوشش زیر بخش ۴، کیفر این عمل ۳ ماه تا ۵ سال حبس خواهد شد. طبق زیر بخش ۱

و ۲ کیفر تنها برای فردی قابل اعمال است که ورزشکار سطح بالای ورزش سازماندهی شده در چارچوب معنای این باشد، شخصی مشروط به آزمایش خارج از رقابت به عنوان عضوی از یک گروه آزمایشی در چارچوب سیستم کنترل دوپینگ باشد یا مستقیم یا غیر مستقیم درآمد قابل ملاحظه‌ای را از فعالیت ورزشی به دست آورد. جریمه بلندمدت و مصادره مال قابل اجرا است. و هر کس داوطلبانه کنترل بر ماده دوپینگ را قبل از توزیع آن واگذار کند کیفر نخواهد شد. در بخش ششم دادگاه‌ها و دفاتر دادستانی عمومی می‌توانند به ضرورت مقام، داده‌های فردی را از صورت جلسه‌های جنایی به آژانس ملی مبارزه با دوپینگ به آلمان منتقل کنند. آن هم در صورتی که هیأت انتقالی، ارزشیابی در چارچوب سیستم کنترل دوپینگ را ضروری تلقی کند. بخش نهم داده‌های فردی افراد می‌باشد بخش دهم اطلاعات بهداشتی را بیان کرده است. در بخش یازدهم در بیان داوری به عنوان پیش‌نیازی برای شرکت در ورزش سازماندهی شده، ورزشکاران و فدراسیون‌های ورزشی می‌توانند توافقات داوری در حل بحث‌های قانونی که از چنین مشارکتی ناشی می‌شود را نتیجه‌گیری کنند. آن هم در صورتی که توافقات داوری سبب ادغام فدراسیون‌های ورزشی و ورزشکاران در سازمان‌های ورزشی ملی و بین‌المللی شوند. بخش دوازدهم اختیارات شرط‌بندی در مواد دوپینگ، مجوز صدور اسناد قانونی به حکومت‌های ایالات فدرال آلمان اجازه صدور اسناد قانونی داده می‌شود. به یک دادگاه محلی یا منطقه‌ای انتخاب‌شده از اختیارات چند دادگاه محلی یا منطقه‌ای واگذار کند، آن هم در صورتی که این مسأله به ارائه حکم درست و سریع کمک کند. حکومت‌های دولت‌های فدرال می‌توانند این مجوز را طبق حکم اول و به دستور قانون به قضات دولت تفویض یا واگذار کنند.

در قوانین کشور ایران در مسائل دوپینگ وارد در حقوق کیفری نشده و به شکل انضباطی و تعلیق و جزای نقدی می‌باشد، البته تنبیه به شکل جزای نقدی و محرومیت خود نوعی مجازات است، ولی آن گونه نیست که وارد مباحث جزایی شود و قانون مشخص داشته باشد. در سال ۲۰۰۴ دوره مهمی در جمع‌آوری جنبه‌های مختلف دوپینگ به نمایش گذاشته

شد این تاریخ، تاریخ به مرحله اجرا درآمدن اساسنامه جهانی مبارزه با مواد نیروزا بوده و وقایع تلخ و ناگوار در مصرف این داروها در بین ورزشکاران، فوت و اعتراف بازیکن‌ها موجب شد که سازمان ملل متحد (یونسکو) طی برگزاری سی و سومین اجلاس خویش در شهر پاریس که از ۳ تا ۲۱ اکتبر سال ۲۰۰۵ به طول انجامید. کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با دوپینگ در ورزش را به تصویب برساند که دولت جمهوری اسلامی ایران هم در تاریخ ۱۳/۸/۱۳۸۸ به آن ملحق شد و به تأیید شورای نگهبان نیز رسید. هدف این گردهمایی یونسکو کمک به برقراری صلح و امنیت در میان ملل از طریق فرهنگ، علوم و آموزش می‌باشد. با یادآوری مجموعه مقررات جهانی مبارزه با دوپینگ مصوب آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ در گردهمایی جهانی مورخ ۵ مارس ۲۰۰۳ (۱۳۸۱/۱۲/۱۵) در کپنهاگ و بیانیه کپنهاگ در خصوص مبارزه با دوپینگ در ورزش می‌باشد (۱۰). مجموعه مقررات حاکم بر نحوه مقابله با دوپینگ در حقوق بین‌الملل ورزش که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ لازم‌الاجرا شده است، سندی مشتمل بر ۲۵ ماده است که به معرفی مقوله دوپینگ در ورزش، مواد ۱ تا ۴ قانون آژانس بین‌المللی مقابله با دوپینگ، بیان سازوکارهای کنترلی برای شناسایی نمونه‌های دوپینگی مواد ۵ و ۶، ذکر استانداردهایی است، در قالب ملی‌گرایی، با اعمال حاکمیت ملی شهروندان به عنوان یک داوری بین‌المللی به حل اختلافات موجود در مقوله حقوق بین‌المللی ورزش می‌باشد (۱۱).

۴. رویکرد مقایسه‌ای بین قوانین ایران و آلمان در برخورد با دوپینگ: مقایسه جامع و مانع‌بودن قوانین ایران و آلمان در قبال تعهدات بین‌المللی و استفاده از تجربیات سایر کشورها و مقایسه بین قوانین و اسناد ملی و فراملی با سایر کشورها می‌باشد. با نگاهی به قوانین این دو کشور تفاوت‌های اساسی ما بین آن‌ها دیده می‌شود و هر کدام با رویکرد متفاوتی به مبارزه علیه دوپینگ پیشی گرفته‌اند. در آلمان به جرم‌انگاری پرداخته‌اند و با نگاه جرم به آن پرداخته‌اند، اما در ایران خلأهای آن احساس می‌شود (WADA) در بیانیه خود در

مورد جرم‌انگاری دوپینگ در ورزش بیان کرده است که قصد دخالت در امور هیچ دولتی را جهت ارائه قوانین برای مردم ندارد و همچنین بیان کرده است که دوره ۴ ساله به طور جهانی توسط سازمان‌ها و نهادهای ورزشی پذیرفته شده و بنابراین سازمان بر این عقیده نیست که دوپینگ باید یک تخلف مجرمانه برای بازیکنان شناخته شود. علیرغم این موضوع، فرانسه، ایتالیا، اتریش و اخیراً آلمان، نه تنها عرضه و تأمین PEDها، بلکه دوپینگ را به عنوان یک تخلف در نظر گرفته‌اند. مدل‌های پذیرفته‌شده در اتریش و آلمان یک بازیکن را که از دوپینگ و رقابت بر اساس جعل و کلاهبرداری بهره مالی می‌برد، تنبیه می‌کنند (۱۲).

۴-۱. اسناد بین‌المللی: گفته می‌شود که دوپینگ ارزش‌های ورزشی را تضعیف می‌کند. رقابت‌کنندگانی که از طریق استفاده از مواد مخدر، به ویژه داروهای افزایش‌دهنده عملکرد، تقلب می‌کنند، به صورت اتوماتیک به دلیل عدم شرکت در آزمایش و یا آزمایش مثبت مجرم شناخته شده و در نهایت مجبور به دفاع از نام و بیگناهی خود می‌شود، در انگلستان هیچ قانون خاصی در مورد مواد مخدر در ورزش وجود ندارد. طبق نظریه یادگیری اجتماعی یکی از نظریات مهم در تبیین جرم، رفتارهای انحرافی است که مدعی است فرآیند یادگیری نقش مهمی در رفتارهای مجرمانه و انحرافی دارد که مؤلفه آن پیوند افتراقی است. با در نظر گرفتن فراوانی، استمرار زمانی، تقدم و شدت تفاوت ایجاد می‌کند. پیوند افتراقی به قرار گرفتن فرد در معرض نگرش‌های محیط مستقیم و غیر مستقیم در بستر ورزشی نقش دوستان در کجروی‌های ورزشی بیانجامد (۱۳). در ایران ورزشکارانی که مواد مخدر استعمال کرده‌اند طبق قانون مبارزه با مواد مخدر برخورد می‌شود. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ، روسیه را برای چهار سال از شرکت در مسابقات مهم جهانی، از جمله بازی‌های جهانی المپیک محروم کرد. این سنگین‌ترین مجازات یک کشور از سوی آژانس مبارزه با دوپینگ در تاریخ ورزش جهان است. بر پایه این تصمیم هیچ یک از ورزشکاران روسی اجازه شرکت در رقابت‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ توکیو، المپیک

بودجه پارالمپیک از سازمان‌های ورزشی که از آیین‌نامه مبارزه با دوپینگ تبعیت نمی‌کنند در بند ۲-۲۰ آیین‌نامه اشاره شده است.

۴-۲. اسناد ملی: سازمان‌های ضد دوپینگ ملی (NADO) که کد را امضا کرده‌اند ملزم به اجرای سیاست‌ها در کشورهای خود می‌شوند. در فصل بیستم این آیین‌نامه وظایف و مسئولیت‌های سازمان‌های ملی با مبارزه با دوپینگ را بیان کرده است. در بند ۲-۵-۲۰ در مورد همکاری با دیگر سازمان‌ها و آژانس ملی ذی‌ربط و دیگر سازمان‌های مبارزه با دوپینگ اشاره شده، در بندهای بعدی در مورد انجام نمونه‌گیری‌های دوجانبه بین سازمان‌های مبارزه با دوپینگ و ارتقای پیشبرد تحقیقات و پژوهش‌های مبارزه با دوپینگ پرداخته است. بند ۶-۵-۲۰ به پیگیری قاطعانه با همه موارد تخلف از قوانین و مقررات مبارزه با دوپینگ و جستجوی موارد تخلف از قوانین و مقررات ضد دوپینگ، در حوزه اختیارات و قلمرو خود شامل بررسی در مورد دست‌داشتن و درگیری احتمالی هر یک از کارکنان حامی ورزشکار یا دیگر افراد در هر یک از موارد یا پرونده‌های دوپینگ اشاره کرده است. در بند ۶-۲۰ به وظایف و مسئولیت‌های سازمان‌های برگزار کننده مسابقات بزرگ، جهت تصویب و اجرای قوانین و سیاست‌های مبارزه با دوپینگ جهت رویدادها در راستای مقررات آیین‌نامه برخورد مناسب برای پیشگیری از عدم انطباق و تبعیت از آیین‌نامه با استناد به بند ۵-۲۳ آیین‌نامه. ستاد ملی مبارزه با دوپینگ با همکاری فدراسیون پزشکی - ورزشی ایران کارت جیبی راهنمای ورزشکار را ارائه داده‌اند. این کارت حاوی مثال‌هایی از داروهای مجاز شایع مصرفی توسط ورزشکاران و داروهای ممنوعه بر اساس فهرست ممنوعه آن سال آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ است. دوره آموزشی آنتی دوپینگ در فدراسیون‌ها به چشم می‌خورد به عنوان نمونه فدراسیون قایقرانی برای ملی‌پوشان ماده کایاک اعزامی به مسابقات قهرمانی جهت کسب سهمیه المپیک در مجارستان در تاریخ ۱۳۹۸/۵/۱۵ در این دوره آموزش‌های لازم در ارتباط با آشنایی با لیست‌های داروهای ممنوعه، عوارض داروهای غیر مجاز و روش‌های نمونه‌گیری توسط مسئول آموزش ستاد ملی

زمستانی ۲۰۲۲ پکن و جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ قطر را نخواهد داشت. سخنگوی WADA که مقر آن در لوزان سوئیس است گفت که فهرست تحریم‌های پیشنهادشده علیه ورزش روسیه از سوی کمیته بازمبانی و انطباق، به اتفاق آرای تمامی ۱۲ عضو کمیته اجرایی تأیید شده است. کمیته بازمبانی و انطباق به کمیته اجرایی آژانس پیشنهاد کرده بود که بازی تمامی ورزشکاران زیر پرچم روسیه به مدت چهار سال در المپیک و سایر رقابت‌های بین‌المللی ممنوع شود. رسوایی دوپینگ روسیه که در طول چند سال گذشته دنیای ورزش را لرزاند و همچنین آژانس بین‌المللی ضد دوپینگ (WADA) در معرض آشفتگی و ناتوانی در کشف دوپینگ روسیه است. کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) و دیگر سازمان‌های ورزشی (SGR) هنوز برای یافتن طرح مناسب در تلاش هستند. نشریات خبر از رسوایی جوایز مربوط به یک رشته توسط دیوان عالی ورزش گزارش می‌دهند که فرصتی برای ارائه برخی بازتاب‌های اولیه در مورد نقش CAS در برخورد با پیامدهای رسوایی در جهان ما ارائه می‌دهد. از دسامبر ۲۰۱۴ و پخش یک مستند هشدار دهنده توسط رسانه عمومی آلمان اتفاق‌های زیادی افتاده است (۱۴). در آلمان طبق قانون به آژانس ملی مبارزه با دوپینگ اجازه جمع‌آوری، پردازش و استفاده از داده‌های فردی زیر در چارچوب سیستم کنترل دوپینگ داده می‌شود. پارامترهای خون و ادرار و نیز پارامترهای ارزیابی‌شده از دیگر بافت‌ها و مایعات بدن که در شناسایی درمانی برای استفاده از مواد ممنوعه دوپینگ یا روش‌های دوپینگی، تحلیل مواد دوپینگ توسط آزمایشگاه‌های مورد تأیید آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ انجام خواهد شد و طبق قانون نتایج تست‌های دوپینگ و رویه‌های انضباطی، فدراسیون‌های بین‌المللی، سازمان رخدادهای جهانی و آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ منتقل کند. وظایف و مسئولیت‌های کمیته بین‌المللی پارالمپیک تصویب و اجرای قوانین و مقررات و سیاست‌های مبارزه با دوپینگ در بازی‌های پارالمپیک در راستای آیین‌نامه می‌باشد. کمیته بین‌المللی پارالمپیک باید فدراسیون‌های ورزشی شرکت‌کننده در بازی‌های پارالمپیک را ملزم به تبعیت از آیین‌نامه نماید قطع تمامی یا قسمتی از

این حوزه از قانون ورزش که به اعتبار کاهش یافته است. همچنین هدف تضمین پایبندی به ارزش‌های اساسی، انصاف، عدالت و برابری از نظر ورزش رقابتی است. مشکل دوپینگ در ورزش می‌تواند تنها با استفاده از قانون جزا در رابطه با تخلفات دوپینگ حل و فصل شود (۱۵).

ورزشکاران حرفه‌ای در آلمان، علائم مصرف داروهای نیروزا به مجازات سه سال زندانی محکوم می‌شوند حدود ۷ هزار ورزشکار حرفه‌ای آلمان که تحت پوشش برنامه آزمایش ملی قرار دارند شامل این قانون خواهند شد. ورزشکاران خارجی که در رقابت‌های آلمان دوپینگ کنند نیز زندانی می‌شود. پزشکان یا سایر افرادی که مواد دوپینگی در اختیار ورزشکاران بگذارند تا ۱۰ سال حبس در انتظار آن‌ها خواهد بود. در بازی‌های المپیک زمستانی سوچی که آزمایش دوپینگ یک ورزشکار آلمانی مثبت اعلام شد این موضوع بار دیگر مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت. با اعترافات شماری از قهرمانان دوچرخه سواری آلمان مجلس نمایندگان آلمان رأی موافق دادند و به این ترتیب مبارزه در آلمان با توسعه، تجارت و مصرف داروهای نیروزا شدت گرفت. با تصویب قانون دوپینگ در بوندس‌تاگ مجلس نمایندگان آلمان، کسانی که به صورت برنامه‌ریزی شده و در حد وسیع به تجارت داروهای نیروزا می‌پردازد، به ۱۳ سال زندان محکوم خواهند شد. این مجازات تا قبل آن فقط ۳ سال زندان بوده است، البته چنین حکم سنگینی در مورد ورزشکاران که فقط داروهای نیروزا مصرف می‌کنند، صادر نمی‌شود. چنین مجازاتی مخصوص شهروندانی است که به صورت غیر قانونی داروهای نیروزا را تولید می‌کنند و با پخش آن‌ها سلامتی بسیاری از شهروندان را به خطر می‌اندازند و پول فراوانی به جیب آن‌ها سرازیر می‌شود. در دهه‌های ۱۹۷۰ رسوایی دوپینگ در جمهوری دموکراتیک آلمان رخ داد. مربیان مخفیانه به ورزشکاران از جمله کودکان، استروئید تزریق می‌کردند. سرپرست سابق تیم ملی شنای آلمان شرقی، متهم به دادن داروهای بهبود عملکرد به ورزشکاران بدون اطلاع آن‌ها شد که منجر به دریافت جریمه و حکم تعلیق او شد. پزشک تیم دوچرخه‌سواری فستینا برای

مبارزه با دوپینگ ارائه و مورد پرسش و پاسخ قرار گرفت. آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ (WADA) برای کسانی که مرتکب دوپینگ شده باشد، تخلف نخست ۲ سال تعلیق و برای تخلف بعدی ممنوعیت مادام‌العمر در نظر گرفته می‌شود و تخفیف در موادی اعمال می‌شود که با احتمال زیاد دوپینگ بدون قصد باشد و در صورتی که ورزشکار بتواند ثابت کند هیچ تقصیر یا بی احتیاطی نداشته ممکن است مشمول کاهش تعلیق شناخته شود و ایران هم به این کنوانسیون جهانی پیوسته است از ۲ سال به ۴ سال محرومیت افزایش یافته است (۲).

۵. مقارنه بین رویه قضایی ایران و آلمان در کیفرگذاری استفاده از داروهای نیروزا توسط انسان: دوپینگ مسأله‌ای است که موقعیت ورزش و ورزشکاران را به مخاطره می‌اندازد و اصول و قوانین المپیک را زیر پا می‌گذارد. از این رو به منظور مقابله با دوپینگ یک چارچوب قانونی ارائه شده است، به ویژه برای ورزشکارانی که متهم به ایجاد اختلال در قوانین ضد دوپینگی هستند مجازات خاصی در نظر گرفته شده است، دوپینگ با ارزش‌های اخلاقی پزشکی - ورزشی در تناقض است و بدین ترتیب هرگونه تجویز، سفارش، ارائه مجوز و یا تجهیز استفاده از مواد ممنوع شده خلاف قوانین است. یک گام اساسی برای حل مسئله دوپینگ اعمال قانون‌های دوپینگ در گستره‌ای از ورزش‌ها در کشورهای مختلف، از جمله آلمان می‌باشد. یک چارچوب کیفری مجازات بی‌عدالتی نیست، بلکه حمایت از سلامت ورزشکاران و نیز حمایت از نقش اجتماعی و فرهنگی ورزش، اصل بازی منصفانه، اصالت نتایج و پیشگیری عمومی و خاص است. جلوگیری عمومی مربوط به این بحث است که دوپینگ موجب آسیب اجتماعی به ورزش می‌شود و این نوع پیشگیری به منظور جلوگیری از استفاده ورزشکاران دیگر از افزایش‌دهنده عملکرد ضروری است. پیشگیری ویژه مربوط به رفتار غیر قانونی ورزشکار یا افرادی است که با استفاده از چنین موادی به ورزشکار کمک می‌کند و پیشنهاد می‌کنند که مجازات باید بر این افراد خاص اعمال شود. ایجاد چنین چارچوب قانونی برای بازیابی اعتماد عمومی و احترام در

۲۴ ژوئن ۲۰۰۹ ماده ممنوعه فلوفنازین در نمونه از اسب Isabel Vert با نام Visper در رقابت‌های وتیسون شهر ویسبادن پیدا شد. او برای ۶ ماه از تمامی بازی‌های بین‌المللی که توسط فدراسیون جهانی سوارکاری انجام می‌شد تعلیق شد (۱۷).

حکم صادره شماره ۲۰۰ کمیته انضباطی فدراسیون سوارکاری در مورخ ۱۳۹۷/۱۰/۱۴ به آقای م.ن به دلیل استفاده داروی نیروزا اسبش Paletti به مدت شش هفته و جریمه نقدی ۲۷۹/۰۰۰/۰۰۰ ریال محکوم کرده است. این رأی مطابق ماده ۹ آیین‌نامه انضباطی ظرف مدت ۷ روز از تاریخ انتشار در سایت اسبدوانی قابل تجدید نظر می‌باشد. در صورت عدم پرداخت جریمه نقدی مدت تعیین‌شده مدت محرومیت اسب مذکور پس از اتمام دوره محرومیت کماکان و تا تسویه کامل جریمه به قوت خود باقی خواهد ماند. مواد ممنوعه مصرف‌شده برای Paletti دگزامتازون، کتوپروفن، فنیل بوتازون، کافئین بوده است. نمونه‌ای دیگر حکم شماره ۱۹۸ صادره از جانب کمیته به آقای م.آ ۱۳۹۷/۱۱/۸ به دلیل استعمال داروی نیروزا برای اسبش Norman مدت محرومیت اسب دو هفته و جریمه نقدی ۴۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد. کمیته ضد دوپینگ فدراسیون سوارکاری ایران پروتکل‌های موجود در قوانین حمایت از اسب‌هایی که در کورس اسبدوانی و سایر رقابت‌ها مقام‌های اول تا سوم را کسب می‌کنند، متناسب با استانداردهای روز دنیا نمونه‌گیری می‌کند و نمونه اخذ شده را به یکی از پنج آزمایشگاه معتبر و مورد تأیید فدراسیون جهانی سوارکاری اسبدوانی در کشورهای فرانسه، انگلیس، استرالیا، آمریکا و هنگ‌کنگ ارسال می‌کند. اطلاعیه کمیته ضد دوپینگ در تاریخ ۱۳۹۸/۸/۱۲ اطلاع‌رسانی کرده است. جرائم داروهای ممنوعه و مقررات بین‌المللی اسبدوانی به پنج گروه تقسیم‌بندی شده است: گروه اول و بار اول محرومیت اسب ۶ هفته جریمه مربی ۳ برابر جایزه اول و ۶ هفته محرومیت می‌باشد؛ برای بار دوم ۱۲ هفته محرومیت اسب و جریمه مربی ۸ برابر جایزه اول و ۱۲ هفته محرومیت می‌باشد؛ برای بار سوم یکسال محرومیت اسب و جریمه مربی ۱۰ برابر جایزه اول و محرومیت دائم می‌باشد. ماهیت چارچوب ضد دوپینگ

نقض قوانین مواد مخدر بلژیک به دادگاه رفت و ۲ اکتبر سال ۲۰۰۰، فرانک بلژیکی توسط یک دادگاه در گنت جریمه شد. دادستان کل برای وی ۶ ماه حکم زندان خواسته بود، اما این توسط دادگاه رد شد. Ricart برای نقشش در قاچاق داروی افزایش دهنده سلول قرمز خون EPO محکوم شد. او بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ بطری کوچک و همچنین حدود ۷۰ دوز هورمون رشد در هر سال برای فستینا عرضه کرد (۱۶). رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی و دبیرکل ستاد ملی مبارزه با دوپینگ (NADO) احکام صادره شورای صدور رأی NADO در خصوص ۱۰ ورزشکار و مربی متخلف را اعلام کرد. در میان ورزشکاران پ.م بسکتبال به دلیل استفاده از ماده ممنوعه است نوزول به مدت دو سال از ۱۲ اسفند ۹۳ لغایت ۱۱ اسفند ۹۵ از حضور در کلیه مسابقات و فعالیت‌های ورزشی محروم شد. ب.ج ورزشکار والیبال به دلیل استفاده از ماده ممنوعه دگزامتازون به مدت ۴ ماه، یعنی ۲۵ فروردین ۱۳۹۴ لغایت ۲۵ مرداد ۱۳۹۴ از حضور در کلیه مسابقات و فعالیت‌های ورزشی محروم شد. ا.م وزنه‌بردار به دلیل مصرف ماده ممنوعه متانوزول و کلومیفن به مدت ۴ سال از ۱۶ خرداد ماه ۱۳۹۵ لغایت ۱۵ خرداد ۱۳۹۹ محروم شد.

۶. برخورد با داروهای نیروزا به وسیله انسان در مورد حیوانات در رویه قضایی: وقتی که صحبت از دوپینگ و مصرف داروهای نیروزای غیر مجاز در مسابقات مهم جهانی به میان می‌آید، عموم بی‌درنگ ذهنمان معطوف به ورزشکاران می‌شود. ورزشکاران که احتمالاً نتوانسته‌اند خود را آنچنان که باید و شاید برای مسابقات آماده کنند و در نتیجه متوسل به هر شیوه ممکن می‌شوند تا خودی نشان دهند و اعتباری کسب کنند. تمام دار و ندار کاروان ایرلندی‌هایی که راهی المپیک سال ۲۰۰۴ شده بودند، یک مدال طلا بود، آن هم دروغین رقم خورد. Akond ورزشکار اسب‌سوار رشته پرش نمایشی سهمی از مدال رنگین نداشت، Waterford Crystal اسب Akond پس از انجام آزمایش‌های مختلف سربلند بیرون نیامد. تنها ۳ ماه از شرکت در مسابقات منع شد. Isabel Vert ورزشکار زن رشته سوارکاری آلمانی دارنده رکورد بیشترین تعداد مدال دوپینگ در بین ورزشکاران رشته سوارکاری در

راهکار اول: جرم‌انگاری دوپینگ در حوزه کیفری و استفاده از کیفرهای سنتی برای کسانی که تکرار جرم کرده‌اند. هر کس عالماً و عامداً به صورت فعلی اقدام به تزریق، استنشاق جذب دارو کند از مسابقات ملی و یا جهانی محروم می‌شود و به حبس درجه ۵ و یا جزای نقدی و هر کس اقدام به خرید و فروش و توزیع و همچنین ترغیب و تشویق به استعمال کند، به حبس درجه ۶ یا جزای نقدی محکوم می‌شود.

راهکار دوم: اینکه از حوزه کیفری خارج به حوزه تخلف‌انگاری وارد شویم و از جایگزین‌های حبس برای کسانی که اولین بار مرتکب تخلف شده‌اند، مانند محرومیت‌های اجتماعی، دوره مراقبتی، خدمات رایگان محکوم خواهد شد.

مشارکت نویسندگان

بهروز جوانمرد: نظارت بر نگارش مقاله.

ساجده عبداللهی: تهیه و نگارش مقاله.

نویسندگان نسخه نهایی را مطالعه و تأیید نموده و مسئولیت پاسخگویی در قبال پژوهش را پذیرفته‌اند.

تشکر و قدردانی

ابراز نشده است.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تضاد منافع احتمالی را در رابطه با تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله اعلام نکرده‌اند.

تأمین مالی

نویسندگان اظهار می‌نمایند که هیچ‌گونه حمایت مالی برای تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله دریافت نکرده‌اند.

ملاحظات اخلاقی

در پژوهش حاضر جنبه‌های اخلاقی مطالعه کتابخانه‌ای شامل اصالت متون، صداقت و امانتداری رعایت شده است.

در ایران ماهیت انضباطی می‌باشد روند رو به رشد پژوهش در زمینه مسائل اخلاقی دوپینگ در ورزش از سال‌های گذشته در ایران باعث شد تا ورزشکاران و نمایندگان سازمان‌های ورزشی در مواجهه با گسترش بی‌رویه دوپینگ اقداماتی انجام دهند، اما همچنان کمبودها و خلأهای قوانینی در زمینه آشکار است.

نتیجه‌گیری

جوامعی که در زمینه ورزش ناسالم باشند از بسیاری از جهات دچار عقب ماندگی می‌شوند و مشکلات مرتبط با داروهای نیروزا را نباید دست کم بگیریم. با توجه به در دسترس بودن مواد نیروزا و فقدان آگاهی صحیح در بین نوجوانان و جوانان و عوارض مصرف آن و پیشگیری نکردن مناسب در این زمینه هر روز بر مقدار مصرف‌کنندگان این مواد افزوده خواهد شد.

استفاده از مواد نیروزا مسأله‌ای تازه در عرصه ورزش نیست و ایران هم از این امر مستثنی نیست در همه رشته‌های ورزشی فراوانی مصرف مواد نیروزا می‌باشد و یک نوع کجروی ورزش محسوب می‌شود. ارائه قانونی جهت کنترل دوپینگ به روشی مناسب و مؤثر، میل و خواسته جامعه است انتخاب چنین قانونی حاکی از نقش مهمی است که ورزش در جامعه ایفا می‌کند. قوانین نقش بازدارندگی دارد و حمایت‌کننده افرادی که در عرصه ورزشی سالم قدم برمی‌دارند. استفاده از دوپینگ صرف نظر از اهداف مشخص و واضح دارای اهداف نهایی معادل با کسب جوایز مادی و سودجویی کسانی که منافعی در استثمار ورزشکاران مفهوم می‌یابد. در آلمان قوانین سخت‌گیرانه‌ای در حال اجرا می‌باشد، در حالی که ایران نظارت فعلی ضعیف و ناکارآمد است و به آسانی از مواد نیروزا استفاده می‌شود. بنابراین می‌توانیم مانند سایر کشورها که در عرصه ورزش برجسته می‌باشند بستر مناسبی برای ورزشکاران مهیا کنیم تا از خطرات نابود کننده دوپینگ جلوگیری کنیم.

پیشنهاد تقنینی که می‌توان مطرح نمود، در قانون مجازات اسلامی بخش پنجم از کتاب تعزیرات فعلی در مورد جرائم علیه ارزش‌های ورزشی اختصاص می‌دهد. برای بحث مبارزه با دوپینگ دو راهکار داریم:

References

1. Moteram D. Exercise drugs: doping and the role of drugs in exercise. Translated by Khajevand NA, Darvishnejad Z. 1st ed. Tehran: Dastan; 2007. p.7, 55, 555-574.
2. Farahani A, Nasirzadeh A, Vatandoost M. Sports Law. Tehran: Hemmati & Partners Publishing Co; 2016. p.1, 26, 128, 135, 192.
3. Vigarlo G, Bourg JF, Rioux M. Doping the health of athletes, professional sports. Translated by Gholizadeh F. Tehran: Bamdada-e Ketab; 2006. p.36.
4. Shokri N. Sports rights "Examining the governing order of Iran's sports rights". Tehran: Naqshe Gostaran-e Bahar; 2008. p.40.
5. Ardabili MA. General Criminal Law. 27th ed. Tehran: Mizan Publishing; 2011.
6. Aghaei Nia H. Sports Law. 14th ed. Tehran: Mizan Publishing; 2014. p.18-19.
7. Kashef SM, Sheydaey M. Rights and Sports ethics. Urmia: Associate publisher, Sports publication; 2018. p.81-82, 170-171.
8. Nourbaha R. General Criminal Law. 12th ed. Tehran: Dadafarin; 1998. p.38.
9. Rahnama N, Bambaiechi E, Sadeghipour HR, Soltan Hosseini M, Abedinzadeh S. The Epidemiology of Doping and Type of Doping Substances in World Sports. Harakat. 2009; 39: 145-160.
10. Zangeneh M, Sarikhany A, Zangeneh M. Criminal Responsibility Arising from Prescription of Using Banned Drugs (Doping) in Sports Based on Iranian and Imamah Jurisprudence. Medical Law. 2016; 9(35): 109-123.
11. Shahbazi A, Berelian P. Anti-Doping Rules and the Place of Court of Arbitration in Regulating the Precedent of Lex Sportiva. Strategic Studies on Youth and Sports. 2018; 17(39): 1-24.
12. Sumner C. The spirit of sport: the case for criminalisation of doping in the UK. The International Sports Law Journal. 2017; 16(3).
13. Sharepour M, Kabiri S, Rahmati MM, Riahi ME. The Social Learning Process of Illegal Performance-Enhancing Drugs (Doping) Use Among Professional Athletes. Iranian Journal of Social Problems. 2018; 9(2): 117-138.
14. Duval A. The Russian doping scandal at the court of arbitration for sport: lessons for the world anti-doping system. The International Sports Law Journal. 2017; 16: 177-197.
15. Ioannidis G. The Application of Criminal Law on Doping Infractions and the 'Whereabouts Information' Rule: State Regulation v Self-Regulation. The International Articles Sports Law Journal. 2011; 2(1): 14-17.
16. McKenzie C. The use of criminal justice mechanisms to combat doping in sport. Sports Law and Governance Journal. 2007; 1(1): 1-12.
17. Available at: <http://www.Sport.reference.com>. 2020.